

د پېلوم انجینیر کریم عطائی
سوئیس، اپریل ۲۰۰۵ م

تجلیل از يك روز ملی . . .

د ر بسا ازکشورهای جهان یکی از روزهای تاریخی که مردم به یاد و بود از آن افتخار می کنند ، تجلیل می گرد د . د رهمچویک روز یا کشور از تسلط بیگانه نجات یافته و یا هم واقعه رخ داده است که د ر تاریخ همان کشور به خط جلی نوشته شده است و مردم با شادی و سرور آن روز را بزرگداشت و نسل های آینده نیز آنرا گرامی میدارند . و اما تاریخ ۸ ثورکه در سال جاری ۱۳۸۳ برای بار سیزدهم جشن گرفته شد ، برای ما ملت افغان چه ارمغانی به بار آورده است ؟

- در روز ۸ ثور ۱۳۷۱ ش ، تنظیم های بنیاد گذاشته شده آی ، اس، آی پاکستان بکابل سوق یافتند . قبل از آن تو طئه براه انداخته شد (قیام افسران در شهر حیرتان ۱۹۹۲م) که در آن پرچمیان بایک عده از تنظیمیان د ست بهم داد ند و با يك کود تا ، پلان ملل متحد را که طی آن می توانست قدرت از کمونست ها بصورت صلح آمیز بیک حکومت ملی انتقال یابد ، بنا کامی کشانید ند . آی، اس، آی با سرگروپان تنظیم های ساخته خود د ر پشاور برای کابل مصروف تشکیل يك حکومتی بود که خواسته های پاکستان را بر آورده سازد . درین ضمن توطئه گران بکابل سرازیر گردیده بود ند (۸ اپریل ۱۹۹۲م) و این چند هفته قبل از ۸ ثور سال ۱۳۷۱ هجری شمسی (مطابق ۲۸ اپریل ۱۹۹۲ میلادی) بود . تعیین روز ۸ ثور برای آمدن بناغلی مجددی با گروهی از پیروان تنظیمها بکابل اختیاری بوده و مصادف با سقوط حکومت د کتورنجیب الله و ختم رژیم کمونیستی نیست . و اگر چنین هم می بود آیا باز هم تجلیل از آن روز که کشور ما در آن از يك قهقرا به قهقرا د یگر افتید ، گنجایش دارد ؟ تاریخ شاهد و باز گوی حقیقی وقایع است و نمی توان آنرا بکام خویش چرخانید !

یکبار ببینیم که سوق یافتن گروه های تنظیمی بکا بل چه بد بختی ها را با خود همراه داشت :

از همان مرحله اول تنظیم ها هر کدام بنوبه خود د رپی آن شد ند تا هر يك برای نفع خود آنچه میسر شد گرد د و یا بقوت تفنگ بدست آورده بتواند ، ولو بقیمت جان و مال مردم تمام شود ، از آن د ریغ نکند . گروه های تنظیمی هر کدام از طرف همسایگان افغانستان بشمول دولت روسیه با پول و اسلحه برای بر آورد ه شدن منافع شان و پایمال نمودن منافع ملی افغانستان استخدام گردید ند چنانکه آنها همه یکی بجا ند یگر همه بجان مردم بیچاره افتیدند . جهاد مردم افغانستان که بخون جان شان تمام شده بود ، فروخته و بد نام شد . شیرازه يك حکومت مرکزی از هم پاشید ، اردو و قوای پولیس تخریب گردید ، شهر کابل بحمام خون و به ویرانه مبدل ، جان ، مال و ناموس مردم مورد تجاوز قرار گرفت و خزینه دولت بتا راج رفت . درین فراهم آوری بد بختی های مردم هیچ يك از گروه های تنظیمی از د یگری دست کم نداشت و هر يك از د یگری تا حد توان سبقت می جست . در نتیجه افغانستان بمركز تروریستی بین المللی ، مرکز قاچاق و مواد مخدر شهرت جهانی یافت . و بالاخر باعث آن گردید تا قوای نظامی جمعی از کشورهای غربی ، به اصطلاح د وستان ما ، بلك مابیند تا برای ما در وطن خود ما صلح را ایجاد کنند . اگر امروز غرش طیاره های بی ۵۲ امریکائی در فضای افغانستان طنین انداز نباشد ، باز هم همان آش است و همان کاسه . پس کدام است آن افتخار روز ۸ ثور که مردم آنرا باید تجلیل کنند ؟

در روز ۷ ثور ۱۳۵۷ ش که د ر تاریخ کشور ما بحیث تاریکترین روز د رج می باشد و ادامه آن د ر روز ۸ ثور ۱۳۷۱

ش نیز پیدا است، دار و دسته خلق و پرچم بگماشتگی از اتحاد شوروی قدرت را غصب و افغانستان را که تازه در شاهراه ترقی و انکشاف پا گذاشته بود به تسلط روسها سوق کردند. راه برای تعرض اتحاد شوروی بکشور ما گشوده شد و در نتیجه استقلال ما پایمال، کلتور و معارف ما بیگانه، همبستگی اقوام و عشایر از بنیاد تخریب و طبقه منورما که سرمایه معنوی و کم از کم حاصل و نسل کشور ما را تشکیل می داد، نیست و نابود گردید.

بجا خواهد بود اگر روز ۸ ثور را بنام روز ماتم ملی و روز یکه سر آغاز همه بدبختی ها در کشور ما می باشد، درج تاریخ کشور خود داشته باشیم تا مردم درین روز بیاد و بود شهدای راه جهاد و آن کسانیکه در راه حرص و آز گروهای تنظیمی جان داده و گور و کفن نیافته اند، به تفکر فرو روند تا پندی برای آینده باشد. ولی تجلیل ازین روز که سرازیر شدن تنظیم های پرورده شده دست آی، اس، آی را بکابل علامه گذاری می کند، کاری است شرم آور.

در تاریخ افغانستان و روز قابل بزرگداشت سراغ می گردد:

۱- تاریخ ۶ جوزا که روز استرداد استقلال افغانستان معمولاً جشن گرفته می شود و آن خاطره را گرامی میدارد که مردم افغانستان در سالهای ۱۲۱۷ الی ۱۲۲۱ و ۱۲۵۷ الی ۱۲۵۹ هجری شمسی (مطابق ۱۸۳۸ الی ۱۸۴۲ و ۱۸۷۸ الی ۱۸۸۰ میلادی) در برابر انگلیسها بجهاد پرداختند و در سال ۱۲۹۸ هجری شمسی (مطابق ۱۹۱۹ میلادی) یک بار دیگر با ریختن خون خود و رهبری فرزندان نیکوی کشور، نگذاشتند خاک شان در تسلط بیگانه قرار داشته باشد. تجلیل ازین روز باعث افتخار ملت افغان و نسل های آینده کشور ماست. بتاريخ ۲۸ اسد ۱۲۹۸ هجری شمسی (مطابق ۱۹ اگست ۱۹۱۹ م) معاهده برسمیت شناختن استقلال افغانستان با دولت بریتانیا به امضا رسید.

۲- تاریخ ۲۶ حمل ۱۳۶۸ هجری شمسی (مطابق ۱۵ اپریل ۱۹۸۹ میلادی) که در آن روز آخرین نظامیان ارتش سرخ خاک ما را ترک می گویند و آن خاطره را گرامی میدارد که مردم افغانستان با شجاعت تمام این قوای غول پیکر را بزانو درآوردند و سر افکنده از کشور خود راندند. بزرگداشت ازین روز که مؤفقیّت جهاد مردم ما را ثبت تاریخ می کند باعث افتخار است.

جهاد افغانستان در هر دو زمان جهاد مردم کشور ماست و هیچ کس نمی تواند آنرا باین اسم و یا آن اسم، با این گروه و یا آن گروه، نسبت دهد. تجلیل از این دو روز که باعث افتخار هر فرد افغان، چه خورد و چه بزرگ، چه زن و چه مرد، است، ما را سرفراز و خوشنود می گرداند.

شاد باد ارواح جمیع شهدای راه جهاد.

مردان حقیقی راه جهاد کسانی اند و بودند، که بعد از مؤفقیّت آن اسلحه را بزمین گذاشتند و راه چوروچپاول دارائی های عامه و مردم را درپیش نگرفتند.

پایان